

Płockiemie, dnia 20. XII. 47.

Prawni Felicjo!

Barolco okiňkuję za pozdrowieniem ze śniegiem.
Przypuszczam, że spodzita Panu czas barolco
przyjemnie.

Je niktetę nie myga tego powódźce o sobie.
Wprzagnętem się znowu do pracy, a było ją
tyle, że siedem latem całymi nocami nad papierami.
Wolniej nauka i ciągle wyjazdy, w nocy pisania.
Goodne pozdroszenia, prawda?

Moje marzenia o dalszej nauce teraz opatryły się
mizgą. Nie obstatem urlopu na wyjazd do
Kirkowa. Fatum albo karma za grędy.

Myszę, że Panu wolny jest od takich cośnyel
kłopotów. Tylko ją Panu zemgoran swimi
truskami. Barolco wie Panu przeproszać,
że niktetem się jeziorze napisać.

Proszę przyjąć serdeczne pozdrowienia

Fiorelli.